
Ústav světových dějin

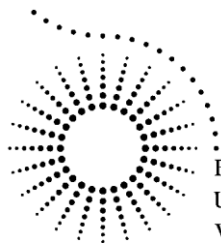
Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Tomáš Mozr, „American Bar – fenomén evropských metropolí: Londýn, Berlín, Praha. Příspěvek k dějinám barové kultury v západní a střední Evropě v meziválečném období, Ústav světových dějin, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2014, 170 stran

Tomáš Mozr si pro svoji diplomovou práci zvolil velmi atraktivní téma ze světových (obecných) sociokulturních dějin, tj. pokus o analýzu fenoménu tzv. *American Baru* v evropských metropolích, konkrétně v Londýně, Berlíně a v Praze. Navázal tak na svoji bakalářskou práci, kterou na Ústavu českých dějin obhájil pod názvem „Fenomén instituce baru jako součást životního stylu za První republiky“ v roce 2006.

Hned na počátku posudku bych rád řekl, že se jedná o velmi zajímavé a badatelsky vděčné téma, jemuž se v českém vědeckém prostředí doposud nikdo systematicky nevěnoval, o zahraničních badatelích platí v mnoha ohledech totéž. Fenomén „amerikanizace“ evropského kulturního (či sociokulturního prostředí), jehož barová kultura byla a je nedílnou součástí, byl přitom po roce 1918 (a znovu po roce 1945) nesmírně významný, fakticky vzato se s ním musely „vyrovnávat“ takřka všechny západoevropské a mnohé středoevropské země, včetně Československa. Proto pokládám badatelský projekt Tomáše Mozra za nosný a potenciálně velmi přínosný.

Samotná diplomová práce je rozdělena na úvod, pět tematických kapitol a závěr. V úvodu se autor věnoval nejen struktuře práce, rozboru pramenů a odborné literatury a základním tezím, ze kterých vycházel, vysvětlení pojmů a definic, ale také nástinu situace v poválečné Evropě („Opilí doba: Řev a úzkost“) a fenoménu alkoholu obecně („Věčné médium civilizace“). První kapitola je zdařilou analýzou samotného fenoménu zvaného „*American Bar*“, v dalších třech kapitolách pak autor pečlivě mapoval britskou (zejména londýnskou), německou (především berlínskou) a československou (tj. pražskou) „barovou scénu“. Ve všech kapitolách přitom prokázal nejen vynikající znalost dané problematiky, ale i porozumění „duchu“ doby, atmosféře doby, pro níž byla poválečná amerikanizace (včetně zkoumaného fenoménu) příznačná. Za důležité pokládám také to, že Tomáš Mozr velmi dobře zná nejen historii fenoménu zvaného „*American Bar*“ jako takovou, ale i dobovou literaturu, která se ho týká, a všechny další souvislosti.

Ústav světových dějin

Za důležitou pokládám rovněž skutečnost, že je Mozrova diplomová práce dobře napsaná, že se zkrátka dobře čte. Na tomto faktu nic nemění ani skutečnost, že autor místy inklinuje k žurnalismům, expresivům a ke stylu psaní, jež evokuje dané téma; ale to je skutečná drobnost, stejně jako některé stylistické neobratnosti, chyby a překlepy. Podstatné je, že Tomáš Mozr psát umí.

Na závěr nicméně musím, bohužel a s velkou lítostí, konstatovat, že Tomáš Mozr, aniž bych mu jakkoli podsouval, že tak učinil záměrně, použil v textu dílčí pasáže, jež obsahuje již jeho bakalářská práce, ať už se jedná o přímou shodu (viz Protokol o vyhodnocení podobnosti závěrečné práce), tak značnou podobnost textů (například na stranách 21 bakalářky, respektive 80 diplomky, stejně jako na stránkách 21 (81), 42-43 (82), 43-44 (83-85), 46 (86), 46-50 (86-91), 50-52 (91-92)). **Z toho důvodu nemohu doporučit diplomovou práci Tomáše Mozra k obhajobě**; místo toho mu doporučuji, aby práci dopracoval způsobem, který výše uvedená pochybení odstraní. V případě, že tak učiní, věřím – vzhledem k jinak pozitivnímu hodnocení diplomky (viz především první stránka posudku a první odstavec na straně druhé) – v úspěšné „repete“, tj. v úspěšnou obhajobu práce před příslušnou komisí.

V Praze, 3. září 2014

Prof. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.
Ústav světových dějin FF UK v Praze